

Εν Δαδίω ντη 9 Φεβρουαρίου 1923

Αγαπητή μου αδελφούλα

Υγιαίνω Υγίαινε

Το πολυσέλιδο γράμμα σου με ζούρλανε υπερβολικά γι' αυτό δεν έχω κι εγώ τόσον πολλά να σου γράψω για να χορτάσης αλλά θα ιδούμε παρά κάτω τι θα βγάλη η πέννα με το ξεροκέφαλο καθ' ότι δεν ημπορώ να τα παραβάλλω με το ιδικόν σου.

Ας είναι. Το δώρον που σου έχω τάξη θα εκτελεσθή με την άφιξίν μου εντεύθεν εν καιρώ αλλά θα είναι άγνωστον γιατί έτσι και συ μου κρύβης τα μυστικά της καρδιάς ακόμη επί τόσον καιρόν αγαπημένοι ωσάν αδελφοί μου έκρυβες τώνομά σου, δεν είναι κρίμας

Αφού ακόμη ήδη στα γραφόμενά μου ακόμη και την καρδιάν μου με την ηθικήν μου αμοιβήν της αξιοπρεπείας μου ην φέρω τίτλον τιμής εφ' όσον φορώ το ελληνικόν στέμμα επί τόσα έτη. Αλλά και δεν το πιστεύω ποτέ μου εν όσω ζω για να απαρνηθώ ή να θείξω μια αδελφή Στρατιώτου που εκτελούσε το ιερόν καθήκον της πατρίδος με ότι μπορούσε για τον αγωνιζόμενον αδελφόν κ.τ.λ. και όχι μια φωτογραφία η οποία θα έχη το εξίωμα της αγωγής με τον τίτλον δαφνοστεφούς τιμής και αξιοπρεπείας σένα αθώο όνομα κοριτσιού.

Ναι την εικόνα της αδελφής μου, θα την έχω ως εν κειμήλιον, μα και τεκμήριον αδελφικής μας αγάπης !.. Υπό πάσαν εχεμύθιαν, κι ακόμα από τους ιδικούς μας, αλλά της αδελφής μου φωτογραφία όπως κι εγλώ όχι γιατί ! ξεύρεις πολύ καλά εξεκρύπτεις πολλά μυστικά της καρδιάς σου ακόμα.

Θα περιμένω όμως για να ιδώ τέλος το τι κρύβεις ακόμη α' αυτή την καρδιά !!... Μ' αλήθεια αγαπητή μου αδελφή τουλάχιστον την εικόνα σου την περιμένω και θα την περιμένω μέχρι τέλους του μηνός να ιδώ αν εκτιμάς τους αδελφούς ωσάν μια καλή κι αθώα αδελφή στρατιώτου.

Τα μετάλλια δεν τα έλαβα ακόμη, ήλθον όμως τα χαρτιά άτινα υπέβαλεν και πάλιν ο πρόεδρος με ιδιοχείρη μοι απόδειξις παραλαβής μεταλλίων και πιστεύω να έλθουν μέχρι Μάρτιον, υπεβλήθησαν όμως δια της υπ' αριθ. 6. 31/1/23 αναφοράς της κοινότητος.

Δεν βαριέσαι σαν τι θα μας δώσουν κι αυτά να φάμε.

Τας απόκρες πως τα πέρασες; Δεν αμφιβάλλω πάντως καλά ! Ημείς αγαπητή μου αδελφή υπερ εχάρηκα (Δ) τας υπ' όψεις, γιατί δεν ταγοράζωμεν όπως σεις, γλέντια, χορίς με διασκεδάσεις καρναβαλίων, σκοποβολή, αγώνας κ.λ.π. μα ήταν και αι ημέρες ανοιξιάτικες, οι δε γάμοι και αρραβώνες μέχρι της τώρα - πόκρες βλέπεις τα χωριά τα έχουν αυτά.

Μόνον τώρα δεν ημπορώ να υποφέρω από σαρακοστιανό φαγι θα ρχίσω από Δευτέραν τα συνιθισμένα με τα τρυφερά αρνιά και κατσίκια τ.τλ. Ζηλεύωμε και τους γάμους με της χαρές αλλά φοβούμεθα και τον στρατόν κι έτσι ελεύθεροι ακόμη ωπότε ιδούμε και την ειρήνη.

Αλήθεια ανάγκη ακόμη δεν έχομε για τίποτα πράγματα μικρά ακόμη.

Δεν μού' πες όμως την τιμήν των τροφίμων και εν γένει καταστάσεως των πραγμάτων, υπάρεχει καμμία βελτίωσις ή ίδια κατάστασις εξακολουθεί.

Αλλά ας είναι αδελφούλα μου αν δώση ο Υψιστος και είμεθα 'δω το καλοκαίρι θα σε προσκαλέσω μ' όποιον άλλον ιδικόν σου θέλεις να έλθης εδώ στην Πατρίδα μας για να ιδής πως θα τα περάσωμεν, που είναι η ζωή που είναι τα νειάτα. Ναι

σας το ορκίζομαι θα το πράξω, κι εξ'άλλου εδώ έρχονται κάθε χρόνο καν και καν φαμιλιές στο σπήτι μου, όχι εσύ που είσαι η αδελφή μου;

Μα και η Αθήνα, αλλά κατά περιστάσεις, βλέπεις ημείς στερούμεθα τον κόσμο και εν γένει πολιτισμόν αλλά στ'άλλα ήμεθα ευτυχέστεροι στον κόσμο.

Σκέπτομαι λοιπόν να κατέβω στην Αθήνα, όπου φοβούμαι το κρύο που δεν θα βρω ξενοδοχείο, μα τι τα έπαθα και λέγω χώμα να γίνη με την Αθήνα που καθώς κατήντησε.

Τέλος πολλά σού'γραψα και αυτά με την βία μου γιατί έχω και δουλειά στο μηκρό μου γραφείο ...

Και θα περιμένω ιδικό σας συνοδευόμενο με την φωτογραφίαν σου.

Διατελώ με φιλιά

Ο αδελφός σου

Ζήσης